

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504746006912.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

"Saa skal jeg fortælle dig det. - Der var en Kejserinde, som hed Katharina den Anden, og som havde faaet den første Porcelænsfabrik anlagt. Hun ønskede at faa en Vase, endnu større end den, vi brænder i Aften, og denne Vase skulde have en blodrød Grund, hvorpaa Guldet skulde lægges. Denne rubinrøde Farve er det meget vanskeligt at fremstille ren, og de første to Vaser fik derfor Pletter i Ovn. Kejserinden, der var bleven utaalmodig over den lange Tid, det varede, sendte da et Bud til Bestyreren og lod ham sige, at hvis Vasen ikke blev færdig om tre Uger, skulde han miste sit Embede og paa en Slæde sendes til Sibirien. Ligesom Bestyreren fik dette Brev, stod han ved Ovn og lod den tredje Vase sætte ind. Han kunde netop opfylde Kejserindens Begæring, hvis Vasen lykkedes i denne Brand, ellers maatte han skilles fra Kone og Børn, fra Embede og Bestilling for at arbejde i Bjergværkerne. Tanken herom gjorde ham saa fortvivlet, at han den hele Nat vandrede op og ned ved Ovn uden at faa Hvile. Folkene trak Prøver, men hver Gang de trak, var de slettere og slettere. Da kom Morgen. Ovn blev aabnet, og der stod Vasen, saa klar og skær, saa ren i Farven, som var den malet med Blod. Men Bestyreren var borte - Ingen kunde finde ham. Først da man rensede Asken ud til næste Brand, fandt man en lille sammensmeltet Metalklump og nogle forbrændte Ben 15 - han var sprunget i et af Fyrhullerne for ikke at blive sendt til Sibirien. Den Vase har jeg set i Berlin; Kongen af Preussen fik den i Foræring. Det er den smukkeste røde Grund, jeg har set; men den er betalt med en Menneskesjæls Fortvivlelse.